

Evangelhia zilei de sâmbătă: A persevera în rugăciune

Comentariu la Evangelhia zilei de sâmbătă din a 32-a săptămână din Timpul de peste an: „Oare Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Săi, care strigă către El zi și noapte, chiar dacă-i face să aștepte?”. Rugăciunea sinceră și statornică primește întotdeauna un răspuns, mai ales atunci când ne simțim părăsiți, asemenea văduvei din parabolă.

Evangelhie (Lc 18,1-8)

Apoi le-a spus o parabolă referitor la datoria de a se ruga întotdeauna și de a nu se descuraja:

„Într-o cetate, era un judecător care nu se temea de Dumnezeu și nu-i păsa de oameni. Și mai era în cetatea aceea o văduvă care venea la el și-i spunea «Fă-mi dreptate împotriva dușmanului meu!» Dar, mult timp, el nu a voit. Apoi și-a zis: «Deși de Dumnezeu nu mă tem și de oameni nu-mi pasă, pentru că nu mă lasă în pace, îi voi face totuși dreptate văduvei acesteia ca să nu vină și să mă tot bată la cap»”.

Iar Domnul a zis: „Ați auzit ce a spus judecătorul nedrept! Oare Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor săi care strigă zi și noapte către el, chiar dacă-i face să aștepte? Vă spun că le va face dreptate îndată. Dar, când va veni Fiul Omului, va găsi oare credință pe pământ?”

Comentariu la Evanghelie

Condițiile societății în care a trăit Isus făceau ca o femeie care trecea prin drama văduviei să ajungă într-o situație de mare vulnerabilitate.

Dacă la aceasta se adăuga și indiferența celor care ar fi trebuit să facă dreptate, lipsa de sprijin a văduvei devenea și mai gravă.

De aceea parabola pe care Domnul o propune în Evanghelia de astăzi are atâta forță: o văduvă lipsită de orice sprijin omenesc reușește să obțină dreptate doar cu arma cuvântului ei și a stăruinței.

În fața nedreptății îndurate, uneori omul simte neputință. A făcut tot ce a putut pentru a îndrepta lucrurile — a vorbit cu oameni, a apelat la conștiința lor, a căutat sprijin etc. — dar pare că nimic nu se schimbă. Ne

aflăm ca văduva din parabola evanghelică. Domnul ne îndeamnă să transformăm acest sentiment de părăsire într-un impuls mai mare pentru rugăciune, într-un stimulent de a „se ruga întotdeauna și a nu se descuraja” (v. 1), încredințați că avem un Tată în Cer care Se îngrijește de neliniștea noastră.

Rugăciunea sinceră și statornică primește întotdeauna un răspuns. Este vorba de a încredința cauza noastră în mâinile Domnului, știind totodată că, probabil, El va da o soluție diferită de cea pe care o așteptam, dar care va fi mai eficientă.

În acest sens, spunea Papa Francisc: „Toți experimentăm momente de oboseală și descurajare, mai ales când rugăciunea noastră pare ineficace. Dar Isus ne asigură: spre deosebire de judecătorul nedrept, Dumnezeu îi ascultă cu

promptitudine pe fiii Săi; totuși, aceasta nu înseamnă că o face la timpul și în modul pe care noi ni le-am dori. Rugăciunea nu este o baghetă magică. Ea ajută la păstrarea credinței în Dumnezeu, la încredințarea Lui chiar și atunci când nu înțelegem voința Sa” (Audiența generală, 25 mai 2016).

„Dar, când va veni Fiul Omului, va găsi oare credință pe pământ?” (v. 8). Este o întrebare care ne provoacă: reflectă rugăciunea noastră credința celui care știe că viața sa se află în mâinile unui Tată care vrea binele copiilor Săi?

Rodolfo Valdés // Ben White -
Unsplash

evanghelia-zilei-de-sambata-a-
persevera-in-rugaciune/ (14.03.2026)